

Credința și fapta

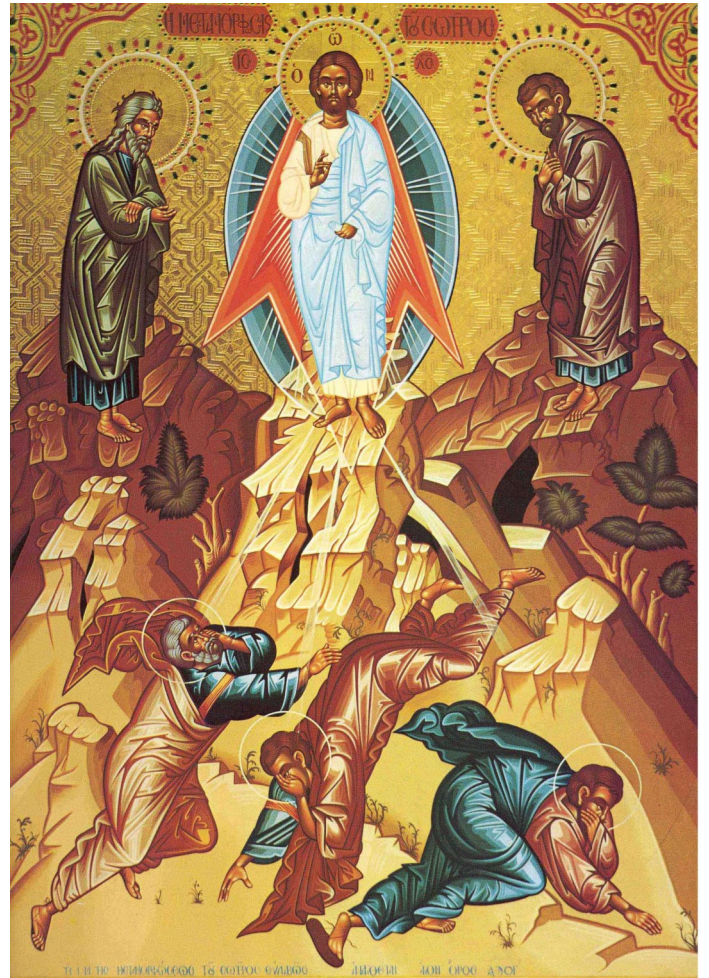
Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

6 august: Schimbarea la Față a Domnului

Evangelhia Praznicului

Ev. Matei 17, 1-9

În vremea aceea a luat Iisus cu Sine pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui, și i-a dus într-un munte înalt, de o parte. Și S-a schimbat la față înaintea lor și a strălucit fața Lui ca soarele, iar veșmintele Lui s-au făcut albe ca lumina. Și iată, Moise și Ilie s-au arătat lor, vorbind cu Dânsul. Și, răspunzând, Petru a zis lui Iisus: Doamne, bine este să fim noi aici; dacă voiești, vom face aici trei colibe: Ție una, și lui Moise una și lui Ilie una. Dar, pe când el vorbea, un nor luminos i-a umbrit și, iată, glas din nor zicând: Acesta este Fiul Meu Cel iubit, în Care am binevoit; de Acesta să ascultați! Și auzind, ucenicii au căzut cu fața la pământ și s-au spăimântat foarte tare. Dar Iisus S-a apropiat de ei și, atingându-i, le-a zis: Sculați-vă și nu vă temeți! Și, ridicându-și ochii lor, nu au văzut pe nimeni decât numai pe Iisus singur. Și pe când se coborau din munte, Iisus le-a poruncit, zicând: Nimănui să nu spuneți ceea ce ați văzut, până când Fiul Omului va învia din morți.

Ne aflăm în Postul Adormirii Maicii Domnului

Creștinii ortodocși au început marți, 1 august, Postul Adormirii Maicii Domnului sau al Sântămăriei, așa cum mai este cunoscut în popor. Acesta durează două săptămâni și se încheie în data de 14 august, înainte de marele praznic al Adormirii Maicii Domnului.

**Citiți în pagina a doua:
Nevoia omului de a
„vedea” pe Dumnezeu**

Nevoia omului de a „vedea” pe Dumnezeu

Sărbătoarea Schimbării la față a Mântuitorului Iisus Hristos reprezintă punctul cel mai înalt al revelației pe care Dumnezeu o face omului prin intermediul Fiului Său, Domnul nostru Iisus Hristos. Glasul lui Dumnezeu repetă aceeași frază care a fost auzită și la botezul Domnului Iisus Hristos: ”Acesta este Fiul Meu cel iubit întru Care am binevoit.” (Matei 3, 17).

Evangelhia de la Matei ne relatează despre faptul că Mântuitorul Iisus Hristos a selectat din grupul mare al celor care Îl însoțeau, din grupul celor 12 ucenici, doar pe 3 dintre aceștia: pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și ”i-a dus într-un munte înalt, de o parte. Și s-a schimbat la față, înaintea lor, și a strălucit fața Lui ca soarele, iar veșmintele Lui s-au arătat albe ca lumina. Și iată Moise și Ilie s-au arătat lor, vorbind cu El” (Matei 17, 1-2).

Pentru a înțelege semnificația acestei sărbători, și mai cu seamă pentru a vedea care este importanța ei pentru creștinul de astăzi, ar trebui să răsfoim paginile Vechiului Testament, în Capitolul al 33-lea din Cartea Ieșirii, în care Îl vedem pe Dumnezeu cerându-i lui Moise să scoată poporul Său din Țara Robiei și să-l ducă în Țara Făgăduinței. La auzirea acestei porunci, Moise a trecut prin mari frământări, deoarece devenise conștient de răspunderea pe care trebuia să și-o asume: una este s-o iei la drum de unul singur, dar cu totul altceva este să porți după tine un întreg popor și pentru că exista riscul morții prin înfometare în pustie, Moise a cerut de la Dumnezeu un fel de garanție: ”Deci, de am aflat bunăvoință în ochii Tăi, arată-Te să Te văd, ca să cunosc și să aflui bunăvoință în ochii Tăi și că acest neam e poporul Tău” (Is 33, 13). ”Arată-mi slava Ta!” (Is 33, 18).

Într-adevăr Moise a vorbit cu Dumnezeu, dar față către față nu-L văzuse, și s-a gândit după logică sa, că n-ar fi corect să poarte un întreg popor prin pustie, ascultând o porunca auzită printr-o voce. Avea nevoie de o certitudine personală. A cerut să-L vadă și Dumnezeu i se descoperă, zicându-i: ”Fața Mea însă nu vei putea s-o vezi, că nu poate vedea omul fața Mea și să trăiască. Iată aici la Mine un loc: zezi pe stânca aceasta; Când va trece slava Mea, te voi ascunde în scobitura stâncii și voi pune mâna Mea peste tine până voi trece; Iar când voi ridica mâna Mea, tu vei vedea spatele Meu, iar fața Mea nu o vei vedea!” (Is 33, 20-23)

Printr-o situație asemănătoare a trecut și cel de-al doilea mare prooroc al Vechiului Testament, prezentat la Schimbarea la față a Mântuitorului Iisus Hristos, Ilie. După trei ani și șase luni de secetă, Ilie a săvârșit minunea readucerii ploilor. Tot el s-a oferit pe sine ca modalitate de încredințare că Dumnezeul lui este Dumnezeul cel adevărat propunând o confruntare, un fel de competiție a rugăciunii, între el [proorocul Domnului] și cei peste 800 de prooroci ai lui Baal și ai Așerei, pe care regele Ahab îi chemaseră: ”Dați-ne doi viței, ei să-și alegă unul, să-l taie bucăți și să-l pună pe lemne, dar foc să nu facă, iar eu voi tăia bucăți pe celălalt vițel și-l voi pune pe lemne și foc nu voi face. Apoi să chemați numele dumnezeului vostru, iar eu voi chema numele Domnului Dumnezeului meu. Și Dumnezeul Care va răspunde cu foc, Acela este Dumnezeu” (Regi III 18, 23-24). Și au început să se roage toți preoții păgâni. - Fraților, nu era de joacă! Oamenii ăia erau convinși că se roagă unui dumnezeu adevărat. ”Iar pe la amiază, Ilie a început să râdă de ei și zicea: [...] poate doarme, strigați tare să se trezească!” (Regi III 18, 27) Strigau, se înțepau cu săbiile până ce curgea sânge. Doamne, câtă zarvă! ...dar focul nu a mai venit... Spre seară, Ilie le-a cerut să se dea la o

parte, și, în liniștea serii, tainic s-a aprins jertfa sa, spre uimirea tuturor celor prezenți. Cu toate acestea conducerea, respectiv Ahab și soția lui Isabela, au declanșat o mare persecuție împotriva celor ce credeau în adevăratul Dumnezeu și Ilie s-a retras în munte și a început să se frământa pentru că el era, în primul rând, cel vizat și căutat. Și a auzit o voce: ”Ce faci aici, Ilie? Iar Ilie a zis: Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeul Savaot, căci fiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au dărâmat jertfelnicele Tale și pe proorocii Tăi i-au ucis cu sabia, rămânând numai eu singur, dar caută să ia și sufletul meu! A zis Domnul: Ieși și stai pe munte înaintea feței Domnului! Că iată Domnul va trece; și înaintea Lui va fi vijelie năprasnică ce va despica munții și va sfărâma stâncile, dar Domnul nu va fi în vijelie. După vijelie va fi cutremur, dar Domnul nu va fi în cutremur; După cutremur va fi foc, dar nici în foc nu va fi Domnul. Iar după foc va fi adiere de vânt lin și acolo va fi Domnul” (Regi III 19, 9-12).

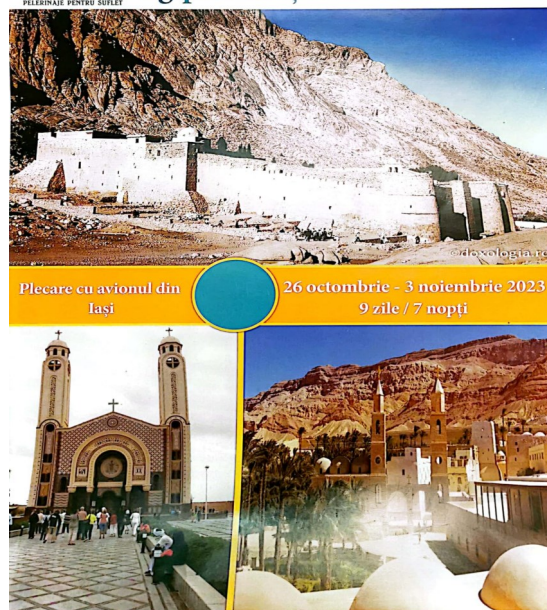
Și iată cei doi oameni, Moise și Ilie, despre care Vechiul Testament mărturisește că au putut vedea sau să perceapă despre Dumnezeu, pe cât li se putea lor permite prin simțurile omenești, erau de față pe muntele Taborului, pentru a-i încredința pe apostoli că Cel de pe munte era Dumnezeu. Și Mântuitorul Iisus Hristos, schimbându-se la față, s-a produs o schimbare profundă și în ucenici, care probabil au urcat cu anevoie muntele, poate și cu semne de întrebare: ”De ce trebuie să urcăm așa de mult? Ce urmează?... Ce va fi? Bine ar fi nouă să ne întoarcem înapoi la cei dragi ai noștri, la cunoscuții noștri...”, dar în momentul în care Iisus Hristos S-a schimbat la față, dintr-o dată și ei s-au schimbat, căci Petru, uitând de sine, spune: ”Învățătorule, bine este ca noi să fim aici; și să facem trei colibe: Ție una și lui Moise una și lui Ilie una” (Marcu 9, 5).

Atât mărturiile lui Moise și Ilie, cât și experiența avută pe Tabor de cei trei ucenici, martori ai Schimbării la Față, evidențiază acest mare adevăr: omul, încă din copilărie, simte nevoia să „vadă” pe Dumnezeu, căci fără această

Parohia Toma Cozma organizează

PELERINAJ în
Egiptul Creștin și Muntele Sinai

Detalii la: tel. 0747 772 827

Sfânta Teodora de la Sihla - repere biografice

Această floare duhovnicească și mireasă a lui Hristos, pe care a odrăslit-o pământul binecuvântat al Moldovei, s-a născut pe la jumătatea secolului al XVII-lea, în satul Vânători - Neamț, din părinți binecredincioși și iubitori de Dumnezeu. Tatăl ei, Ștefan Joldea Armașul, avea dregătorie ostășească, așa cum și numele îl arată, fiind paznic al Cetății Neamțului și armaș, adică făuritor de arme pentru cei ce apărau vestita Cetate a Moldovei. Mama sa, al cărei nume nu este cunoscut, se îngrijea de cele pentru casă și de buna creștere, în frică de Dumnezeu, a celor două fiice, Teodora și Maghița (Marghiolița).

Fiica mai tânără s-a mutat curând la Dumnezeu, iar fericita Teodora a fost căsătorită de către părinți, împotriva voinței ei, cu un tânăr evlavios din Ismail. Neavând copii, iar sufletul Teodorei fiind rănit de dragoste pentru Iisus Hristos și arzând de dorința unei vieți cu totul curate, închinată numai Lui, s-au învoit să îmbrățișeze viața monahală. Marii sihaștri, vechii ei sfătuitori, ce se nevoiau în acea vreme prin pădurile și munții din ținutul Neamț, precum și duhovnicul care îi cunoștea firea evlavioasă și râvna pentru rugăciunea de taină, o îndemneau spre viața de sihăstrie.

Astfel, fericita Teodora a îmbrățișat cinul monahal la Schitul Vărzărești - Vrancea, iar după doi ani, soțul ei s-a călugărit în Schitul Poiana Mărului, primind numele de Elefterie. Așa a binevoit Dumnezeu să-i povățuiască pe amândoi pe calea sfințeniei și a mântuirii. Fiecare călugăriță din schit se nevoia cu mare râvnă pentru Hristos, însă Cuvioasa Teodora întrecea pe toate celelalte surori cu rugăciunea, cu smerenia și cu nevoia duhovnicească.

După câțiva ani, năvălind turcii în părțile Buzăului, au dat foc Schitului Vărzărești. Atunci toate surorile din obște s-au risipit în pădurile seculare din partea locului, așteptând să treacă primejdia și mânia lui Dumnezeu. La fel a făcut și Cuvioasa Teodora. S-a retras în munții Vrancei împreună cu starea ei, schimonahia Paisia, a cărei ucenică era. Acolo se nevoiau singure, acoperite de mâna lui Dumnezeu, în post și rugăciune, răbdând multe ispite de la diavoli, foame, frig și tot felul de încercări.

Răposând starea ei, fericita Teodora, în urma unei descoperiri dumnezeiești, a părăsit munții Vrancei și s-a retras în părțile Neamțului, pentru a se nevoi în pădurile neumbrate din jurul schiturilor Sihăstria și Sihla. După ce, mai întâi, s-a închinat la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Neamț, egumenul lavrei a trimis-o la Sihăstria să urmeze sfatul egumenului de acolo. Cu binecuvântarea ieroschimonalului Varsanufie, egumenul Sihăstriei, fericita Teodora a fost încredințată duhovnicului Pavel, care a dus-o în pustie, în apropierea Schitului Sihla, sfătuind-o să rămână acolo până la moarte, dacă va putea răbda asprimea vieții pustnicești, iar de nu va putea suferi ispitele și frigul iernii, să se așeze la o sihăstrie de călugărițe.

Așa a ajuns fericita Teodora în munții Sihlei, iar un sihastru milostiv i-a oferit chilia sa, care se afla aproape de schit și de peștera care îi poartă numele. Acolo s-a nevoit Cuvioasa cu bărbăție mulți ani, osteninindu-se singură în post și rugăciuni de toată noaptea, în lacrimi și mii de metanii, departe de lume. Numai Cuviosul Pavel din Sihăstria, duhovnicul ei, o cerceta din când în când, o mărturisea, o îmbărbăta, o împărtășea cu Sfintele Taine și îi ducea cele de trebuință.

După un timp, a răposat fericitul duhovnic Pavel, nu departe de Schitul Sihla, într-o mică colibă pustnicească, iar Cuvioasa Teodora a rămas cu totul singură, căci nimeni nu știa locul și aspra ei nevoiță. Cu timpul i s-au rupt și hainele, iar ca hrană avea doar măcriș, fructe de pădure și alune. În această școală a liniștii și nevoiței a dobândit Cuvioasa darul rugăciunii de foc, care se lucrează în inimă, darul lacrimilor, al răbdării și al negrăitei iubiri de Dumnezeu. Acum nu se mai chinuia nici de frig, nici de foame, nici diavolii nu o mai puteau birui, căci dobândise darul facerii de minuni și era ca un diamant strălucitor în munții Sihlei, fiind uitată de oameni, însă umbrită de darul Duhului Sfânt.

Năvălind turcii să prade mănăstirile și satele, au ajuns până la Sihla, iar Sfânta Teodora s-a adăpostit în peștera ei din apropiere. Descoperind-o păgânii, ea s-a rugat lui Dumnezeu s-o scape din mâinile lor. În clipa aceea, prin minune, s-a crăpat stânca din fundul peșterii, cum se vede până astăzi, iar fericita s-a izbăvit de moarte. În această peșteră s-a nevoit Sfânta Teodora în ultimii ani

ai vieții sale. Rugându-se neîncetat lui Dumnezeu cu rugăciunea cea de taină a inimii, fața i se lumina, iar trupul i se ridica de la pământ, asemenea Sfintei Maria Egipteanca. Din timp în timp, păsările cerului îi aduceau în ciocurilor lor, prin voia Domnului, fărâmituri de pâine de la trapeza schitului Sihăstria, iar apă bea din scobitura unei stânci din apropiere, numită până astăzi Fântâna Sfintei Teodora.

Ajungând Sfânta Teodora aproape de sfârșitul vieții și cunoscând că o cheamă Hristos la cereștile locașuri, unde este odihna și desfătarea tuturor sfinților, se ruga cu lacrimi lui Dumnezeu să-i trimită un preot ca s-o împărtășească cu Preacuratele Taine. Astfel, cu rânduială de sus, egumenul Sihăstriei a observat că păsările duceau fărâmituri spre Sihla și a trimis doi frați să vadă unde anume se duc. Călăuziți de mâna lui Dumnezeu, frații au ajuns noaptea aproape de peștera Sfintei Teodora și au văzut-o cum se ruga cu mâinile înălțate spre cer, învăluită în lumină ca de foc. Atunci, înfricoșându-se, au strigat, iar Cuvioasa, chemându-i pe nume, le-a cerut o haină ca să se acopere, căci era goală, și le-a spus să coboare la Sihăstria și să aducă un duhovnic ca s-o împărtășească cu Trupul și Sângele lui Hristos.

Călăuziți de o lumină cerească, frații au mers repede la schit și dimineața au adus la peșteră pe ieromonahul Antonie și ierodiaconul Lavrentie, cu Sfintele Taine. După ce Sfânta Teodora și

-a făcut cuvenita spovedanie și și-a destăinuit viața, ostenele și ispitele ei, a rostit Crezul, s-a închinat, a primit dumnezeieștile Taine și, mulțumind lui Dumnezeu pentru toate, și-a dat duhul în mâinile Lui. Apoi părinții au făcut slujba înmormântării și au îngropat sfântul ei trup în peșteră. Aceasta s-a petrecut în al treilea deceniu al secolului al XVIII-lea.

Trupul Sfintei Teodora a rămas tăinuit în peșteră până după anul 1830, când familia domnitorului moldovean Mihail Sturza, care a reinnoit Schitul Sihla, a așezat moaștele ei în raclă de preț și le-a depus în biserica schitului, spre închinare. Apoi, zidind o biserică nouă la moșia lui din satul Miclăușeni - Iași, le-a adus în această biserică și multă lume venea aici să se închine, primind ajutorul Cuvioasei. În anul 1856 familia Sturza a convenit cu starețul Mănăstirii Pecerska din Kiev să dea sfintele moaște în schimbul unor veșminte preoțești și arhieriești. Așa s-au înstrăinat moaștele Sfintei Teodora din patria ei și se păstrează în catacombele de la Pecerska, așezate în raclă de mult preț, pe care sunt scrise aceste cuvinte în limbile română: Sfânta Teodora din Carpați și slavonă: Sveti Teodora Carpatina.

Aceasta este, pe scurt, viața Sfintei Teodora de la Sihla și acestea sunt faptele ei, prin care a bineplăcut lui Dumnezeu, numărându-se în cetele sfinților, fiind socotită cea mai aleasă nevoitoare pe care a odrăslit-o vreodată țara noastră. Credincioșii din Moldova o cinstesc ca sfântă îndată după adormirea ei și merg în pelerinaj la peștera și chilia ei de la Schitul Sihla.

La 20 iunie 1992, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a canonizat-o, trecând-o oficial în rândul sfinților, cu zi de prăznuire la 7 august. Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin!

Sursa: doxologia.ro

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ **Duminică, 6 august 2023**

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

◆ **Luni, 7 august 2023**

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Marti, 8 august 2023**

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Miercuri, 9 august 2023**

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Joi, 10 august 2023**

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Vineri, 11 august 2023**

18:00 Sf. Maslu

◆ **Sâmbătă, 12 august 2023**

- 07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea ocrotitorilor parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, precum și a Sf. Iacov, Ruda Domnului, Ajutătorul celor bolnavi și ale Mucenicului pătimitor din anul 619, ale căror moaște se află în biserică spre închinarea credincioșilor), urmată de Pomenirea morților.

- 18:00 Slujba Vecerniei

Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc se face după amiaza, după Slujbă

Poveste cu tâlc

Ascultă inima

A fost odata un fermier care si-a dat seama ca si-a pierdut ceasul in fan.

Nu era un ceas oarecare. Pentru fermier acest ceas avea o valoare sentimentala.

Dupa o lunga cautare prin hambarul cu fan el a renuntat. Afara era un grup de copii.

S-a indreptat catre ei si le-a spus ca cel care va gasi ceasul va primi un premiu deosebit.

Auzind asta, copiii s-au dus in hambar si au inceput sa caute peste tot.

Cand toti erau pe punctul de a renunta, un copil a venit la fermier si l-a... rugat sa il lase singur in hambar pentru a cauta ceasul.

Dupa putin timp, baiatul s-a intors la fermier cu ceasul in mana.

Fermierul a ramas uimit si l-a intrebat:
– Cum ai reusit sa-l gasesti? Eu si ceilalti copii il cautam de foarte mult timp.

Baiatul i-a raspuns:

– Nu am facut nimic special. M-am asezat si am inceput sa ascult. In liniste am auzit clinchetul acelor de ceas, iar apoi am mers in directia indicata de sunet”.

Linistea sta oricand la dispozitia ta.
Bucura-te de cateva clipe de liniste pe care sa ti le acorzi zilnic.

O minte linistita poate gandi, evalua si lua decizii mai usor decat una agitata.
Uneori nu ai nevoie sa escaladezi cei mai inalti munti, ci doar sa ai curajul de a sta cu tine in liniste...

Linistea sufletului aude
orice armonie ...

Când nu auzi bine ,
ascultă inima !

Inimă bună !